

ÜLESKUTSE

Emakeele Selts kutsub koolinoori kirja panema oma raamatulugusid

Emakeele Seltsi juhatus

2025. aastal möödub pool aastatuhandet esimese eesti keelt sisaldanud trükise ilmunisest. Seoses raamatuaastaga kutsub Emakeele Selts koolinoori kirja panema oma raamatulugusid – meenutusi ja mõtteid raamatutest, mis on neid puudutanud, õpetanud või saatnud olulistel hetkedel. See võib olla ka mõne põneva leiu tutvustus oma raamaturiiulist, olgu selleks kõige vanem raamat või muul viisil lugeja jaoks eriline ja eristuv lugemine.

Raamatulugusid ootame hiljemalt raamatuaasta lõpuks, **14. märtsiks 2026** aadressil es@emakeeleselts.ee. Käsikirjalised lood võib saata aadressil Emakeele Selts, Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Kirjale palume lisada märksõna „Raamatulugu“.

Saadud tekstid on aluseks edasisteks tegevusteks ja aruteludeks. Kavandamisel on mitu põnevat algatust, sh näitus, kogumiku koostamine, koolide keelepäevade tegevused ning muud põnevad.

Kõik huvilised on oodatud kaasa mõtlema ja kirjutama!

Eelmissel õppeaastal korraldas Tallinna ülikool emakeeleolümpiaadi, kus osalejatel paluti kaasa võtta endale oluline raamat. Nendest raamatutest ja nendega seotud lugudest sündisid soojad ja isiklikud mälestused, mis paraku jäid enamjaolt kirja panemata. Mõned lood said ka kirja. Tallinna Reaalkooli 7. klassi õpilase Inger Jürgensoni jagatud mälestus:

Üks minu jaoks olulistest raamatutest on Isaac Asimovi „Asum“ (teos ilmus 1951. aastal, tõlge eesti keelde 1985). Minu eksemplar kuulub „Mirabilia“ sarja. Raamatu teeb oluliseks see, kuidas selle leidsin. Olin eelmissel suvel

maal ja igavlesin. Mul oli just läbi saanud Isaac Asimovi raamat „Kivike taevas“ ja uut lugemist polnud kusagilt võtta. Mu vanaisa ütles mulle, et tal on pööningul kast „Mirabilia“ sarja raamatuid ja äkki ma leian sealt midagi. Vaatasime läbi terve suure pappkasti tolmuiseid raamatuid, kuni lõpuks nägin pealkirja „Asum“. Olin raamatust varem kuulnud ning võtsin selle kätte ja uurisin seda. Nähes, et teose autor on sama, mis minu viimati loetud raamatul, tekkis mul kohe soov seda lugeda. Lugesin raamatu poole nädalaga läbi ja see meeldis mulle väga. Minu jaoks oma raamatu valimisel suur tähtsus pere või sõprade soovitusel ning ka sellel, kuidas raamatu sisu ühtib minu meeleolu ja emotsioonidega. Soojal ja igaval suvepäeval on minu arvates ideaalne lugeda põnevat teadusulme raamatut. Valikut hõlbustab ka muidugi see, kui olen sama kirjaniku või žanri raamatut lugenud ja seda nautinud. Teos „Asum“ sarnanes ka Frank Herberti raamatuga „Düün“, mis on üks mu lemmikraamatutest, ja seegi asjaolu suunas minu otsust just seda raamatut lugeda. Olen õnnelik, et „Asumit“ lugesin ja soovitan seda ka kõigile teistele.

OK